

Har fått i uppdrag av Lunds Botaniska förening att svara på remissen om reservatsbildningen av Djurholmamossen, eftersom jag inventerat mossfloran där.

Först vill jag säga att det är positivt med reservatsbildningen och då främst syftet med att restaurera de öppna mosseplanen och markhydrologin. Jag upplevde mossen som på tok för torr för att på sikt bibehålla sin öppna karaktär. Den mossflora, här främst Sphagnum-arter, som är beroende ostörd hydrologi fanns här fortfarande varför förutsättningar finns för en god restaurering (se gråmarkerat under flik 4C0f i bifogad excelfil). Intressantast där var drågvitmossa, som enbart fanns som några tuvor bland myrlilja.

Däremot finns det en viss motsats när vi kommer till den trädklädda myren. Där har det troligen sedan 1940-talet etablerat sig en mossflora med ex. stor revmossa, handbålmossa, torvsäckmossa, skuggmossa m fl. (se gråmarkerat under flik 3C9f i bifogad excelfil), som är knuten i mer skuggiga miljöer. Dessa har påträffats i trädklädd myr med tall. Enligt skötselöverslaget kvarstår trädklädd myr i dessa delar, vilket är positivt. En viss ljusöppenhet bedöms inte negativt, tvärtom. Sluter sig barrskogen helt så förloras oftast även dessa arter.

Skogen i anslutning till laggkärr är särskilt intressant pga. höga luftfuktigheten. Här är det positivt om mer bok kan etablera sig så att krävande arter som trädporrella, bokfjädermossa, kornbandmossa kan etablera sig. *Det enda jag saknar i förslaget är att skogsbyn på morän hade inkluderats, så ex. bok i nordost.* Just kontaktzonen mellan myr och skog är intressant för både lavar och mossor.

Utgår från att all tidigare utdikning bör läggas igen med det avverkade materialet från mosseplanet, för en återställelse av hydrologin.

Föreningen ser positivt på förslaget.

Richard Åkesson